

3. Доповнення звітності такими формами консолідованої звітності, інтегрованими звітами та звітами зі стійкого розвитку дозволяють проводити як комплексну оцінку результатів діяльності підприємства, так і розширити аналізу такими напрямками як дослідження екологічної та соціальної відповідальності підприємства.

Загалом, удосконалення процесів складання звітності розширює межі аналізу через доповнення відносно новими для українських підприємств етапами, які є важливими не лише для підвищення рівня інформаційного, а й для прийняття ефективних управлінських рішень, від яких залежить стійкий розвиток бізнесу у довгостроковій перспективі.

Список використаних джерел:

1. Должанський, А.М. Сучасні вимоги до фінансової звітності виробничих підприємств / Должанський А.М., Ференс Ж.І. // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.4. – С. 201-216.
2. Єфіменко Т.І. Запровадження інтегрованої звітності та реформування бухгалтерського обліку в умовах інтеграції / Т. І. Єфіменко // Фінанси України. – 2014. – № 10. – С. 7-23.
3. Касич А.О. Звіт про стійкий розвиток як аналітичний інструмент формування корпоративної соціальної відповідальності / Касич А.О., Яковенко Я.Ю. // Ефективна економіка. – 2014. – №10. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://www.economy.nauka.com>
4. Касич А.О. Методичні підходи щодо оцінки ефективності діяльності підприємства / Касич А.О., Хіміч І.Г. // Бізнес-Інформ, 2012. – № 12. – С. 55-59.
5. Касич А.О. Проблеми впровадження МСФЗ в Україні та шляхи їх вирішення / Касич А.О., Яковенко Я.Ю. // Облік і фінанси. – 2013. – № 1. – С. 128-132.
6. Циган Р.М. Перспективи переходу України до міжнародних стандартів фінансової звітності / Циган Р.М., Кашуба І.В. // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. – 2009. – №1(47). – С. 145-147.

УДК 657.1(100)

К.В. БЕЗВЕРХИЙ, *к.е.н.,
докторант кафедри обліку і оподаткування,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

РОЗВИТОК ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ НА ПОЧАТКУ XXI СТОЛІТТЯ

У 2012 р. за даними веб-сайту <http://corporateregister.com> інтегровану звітність подавало 28 підприємств, які складають таку звітність відповідно до Міжнародних основ інтегрованої звітності (англ.: The International <IR> Framework) (надалі – <IRF>) [1] з 10 країн світу, до 2016 р. її кількість із року в рік збільшувалась, і у 2016 р. становила 256 інтегрованих звітів з 39 країн. Це

свідчить про зростання інтересу до складання і оприлюднення інтегрованої звітності підприємствами різних секторів діяльності.

Динаміка формування та подання інтегрованої звітності за 2012 – 2016 рр. у світі (табл. 1), свідчить про те, що у 2013 р. темп приросту кількості складеної та поданої інтегрованої звітності, склав, зокрема 50 %, у 2014 р. – 88 %, у 2015 р. – 71 %, у 2016 р. – 23 %.

Таблиця 1

Аналіз динаміки формування та подання інтегрованої звітності у країнах світу за 2012-2016 рр.

№ з/п	Показник	Роки				
		2012	2013	2014	2015	2016
1	Інтегрована звітність, од.	28	42	121	208	256
2	Абсолютний приріст, од.	X	14	79	87	48
3	Темп зростання, %	X	150	188	171	123
4	Тем приросту, %	X	50	88	71	23

Поділ показників подання інтегрованої звітності у розрізі країн світу свідчить про те, що у 2012 р. 25 % усієї інтегрованої звітності у світі, яка відповідала <IRF> [1] припадало на Австралію (рис. 1), на другому місці знаходилась Італія (21,43 %), третє місце займала Велика Британія (17,86 %). Менша частка належала США – 10,71 %, Японії – 7,14 %, Ірландії, Канаді, Нідерландам, Російській Федерації, Франції по 3,57 % відповідно.

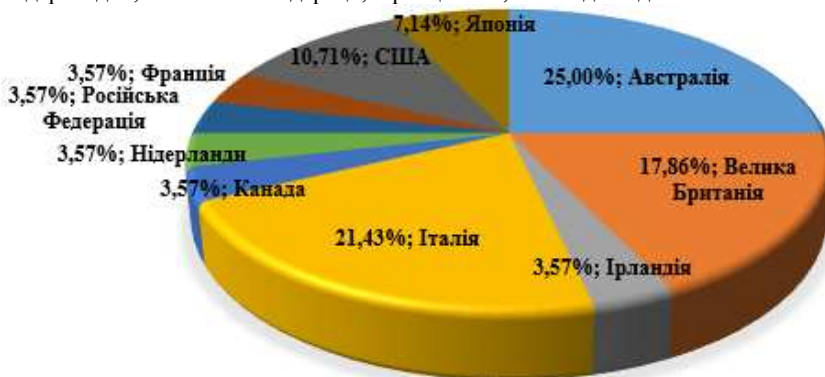

Рис. 1. Частка, у % інтегрованої звітності, що відповідає <IRF> [1] за 2012 рік у розрізі країн світу

У 2013 р. (рис. 2) лідерами за кількістю сформованої та поданої інтегрованої звітності, що відповідає <IRF> [1] виступали Австралія, Бразилія, Іспанія (по 12 % кожна), на другому місці у 2013 р. Нідерланди та Російська Федерація (по 10 % кожна), третє місце займали Велика Британія, Італія, США, Японія (по 7 % кожна), на четвертому місці опинились Бельгія, Греція, Нова Зеландія, Турція, Україна, Фінляндія, Франція (по 2 % кожна). Крім того,

спостерігалась позитивна тенденція щодо оприлюднення та подання інтегрованої звітності, розширювалась кількість країн її подання, у 2013 р. Україна вперше увійшла з 2-ма відсотками звітів до переліку таких країн.

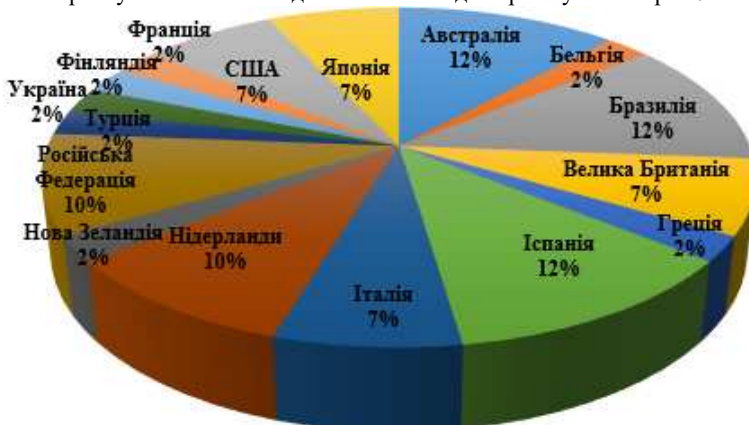

Рис. 2. Частка, у % інтегрованої звітності, що відповідає <IRF> [1] за 2013 рік у розрізі країн світу

2014 р. (рис. 3) вивів на перше місце по кількості поданої і оприлюдненої інтегрованої звітності Японію (26%); на друге Іспанію (9%), на третє Велику Британію (7%). Такі країни як Австралія, Бразилія, Нідерланди та США займали по 6 % кожна, інші країни, частка інтегрованої звітності яких менша 5 % становили 34 % від загальної кількості країн, що подають й оприлюднюють інтегровану звітність.

Рис. 3. Частка, у % інтегрованої звітності, що відповідає <IRF> [1] за 2014 рік у розрізі країн світу

Аналіз структури інтегрованої звітності за <IRF> [1] у 2015 р. (рис. 4) показав, що лідером серед країн залишились Японія (25 %), Бразилія (10 %), Нідерланди (9 %), Іспанія та Італія (по 7 %) та Велика Британія (6 %). Інші країни світу, частка інтегрованої звітності яких менша 5 % складали 36 % від загальної кількості країн.

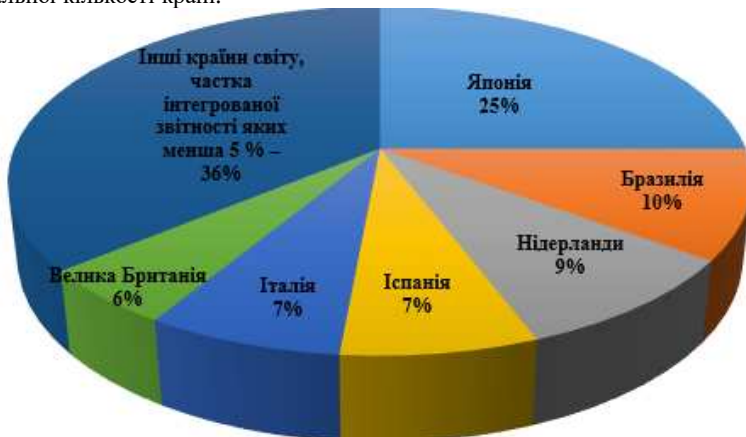

Рис. 4. Частка, у % інтегрованої звітності, що відповідає <IRF> [1] за 2015 рік у розрізі країн світу

У 2016 р. (рис. 5) перші позиції за кількістю сформованої та поданої інтегрованої звітності продовжує займати Японія (20 %), Іспанія (10 %), Бразилія та Нідерланди (по 7 %), Італія та США (по 6 %). Інші країни світу, частка інтегрованої звітності яких менша 5 % становлять 44 % від загальної кількості країн, що подають й оприлюднюють інтегровану звітність.

Рис. 5. Частка, у % інтегрованої звітності, що відповідає <IRF> [1] за 2016 рік у розрізі країн світу

Список використаних джерел:

1. The International <IR> Framework [Electronic resource]. – Mode of access: <https://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2013/12/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf>

УДК 657.2:332.3:631.11

Ю.С. БЕЗДУШНА, *к.е.н.,
завідувач відділу обліку та оподаткування,
Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»*

ОБЛІКОВО-ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Ефективність управління в значній мірі залежить від якості, достовірності та повноти інформаційного забезпечення. Управління земельними ресурсами – не виключення, враховуючи масштабність земельного питання на всіх рівнях управління: корпоративному, галузевому, загальнодержавному. В сучасному суспільно-економічному розвитку України, в контексті проблематики ринку земель сільськогосподарського призначення, земельне питання, а відтак і його інформаційний супровід набуло особливо важливого статусу.

Узагальнюючи головні джерела інформації щодо стану і використання земель в Україні слід виділити такі головні інформаційні системи:

- інформація Державного земельного кадастру України;
- інформація Публічної кадастрової карти України;
- інформація адміністративної звітності з кількісного обліку земель Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру;
- статистична інформація Державної служби статистики України;
- фінансова звітність підприємств – власників та користувачів земельними ділянками;
- нерегламентована законодавством інформація (наукові дослідження, інформація мережі інтернет, дані експертних, аналітичних компаній та досліджень).

У контексті розгляду інформаційного забезпечення ефективного управління земельними ресурсами зупинимося на статистичній інформації. У 2015 році Міністерством економіки і торгівлі України задекларовано реформу статистики. Починаючи з 2001 року у якому діяло 63 (!) форми по сільському та рибному господарству та 8 спеціалізованих форм по лісовому господарству і мисливству, вже до 2006 року скорочено більше половини існуючих форм статистичної звітності. У 2017 році по сільському господарству діє 22 форми (рис. 1).